

РЕШЕНИЕ

№ 679

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 30.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **6326** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба вх. № 25725 от 08.07.2022 година, подадена от И. БГ, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], кв. М. № 1, [жилищен адрес] офис № 6, представлявано от И. Д. С., чрез адвокат З. Н., с адрес: [населено място], пл. Света неделя № 16, ет.2, офис 3, срещу решение № ПО-64/28.06.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. (ТД на НАП С.), с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК изх.№ С220022-023-0001691/14.06.2022 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..
Жалбоподателят оспорва решението като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати нарушения на установените от закона процесуални правила. Счита, че постановлението е издадено в нарушение на кумулативно необходимите изисквания на чл. 121, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК, като липсва обосноваване на очаквания размер на задълженията в резултат от ревизията, липсва и анализ на имущественото състояние на длъжника, който да обосновава необходимостта и избора на обезпечителната мярка. Искане се отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки.
В съдебно заседание жалбоподателят се представява от адв. Н., който поддържа жалбата на заявените в нея основания. Претендира разноски.

Ответната страна - директора на ТД на НАП - С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт Й., оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Постановление с изх. №С220022-023-0001691/14.06.2022 г. е издадено във връзка с постъпило мотивирано искане с №Р-22221522000399-039-001/18.05.2022 г., от орган по приходите, извършващ ревизията, възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №22221522000399-020-001/27.01.2022 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22221522000399-020-002/04.05.2022 г. и изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22221522000399-020-003/15.06.2022 г.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С220022-023-0001691/14.06.2022 г., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е наложена обезпечителна мярка възбрана, във връзка с установен предполагаем размер на публични задължения от 386 154.82 лв., считано към 14.06.2022 г. Наложена е възбрана върху недвижим имот с К.: 35239.6109.2356, с трайно предназначение за складов обект, находящ се в квартал №3 в [населено място], район П., собственост на И. БГ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Съгласно справка от информационния регистър на НАП данъчната оценка на поземления имот е 28 244.60 лв. към 12.06.2022 г. В. е вписана в Агенция по вписвания, Имотен регистър на 16.06.2022 г.

С постановлението е наложена и обезпечителната мярка заповор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на И. БГ ЕООД, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в търговски банки в ТБ Ю. България АД, ТБ Банка ДСК и У. Б. АД. Наложена е заповор за сума в размер на 357 910.22 лв. Заповорните съобщения са връчени на банковите институции на 14.06.2022 г.

Съгласно получен отговор от У. Б. АД с техен изх. №0890-49-[ЕИК]/ЗАПОРИ/Т./ЙСМ669074/14.06.2022 г. сметките на длъжника са заповорирани до размер на сумата, посочена в заповорното съобщение.

На 21.06.2022 г. в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ е получен отговор на заповорното съобщение от Банка ДСК ЕАД с техен изх. №17-10-083463/16.06.2022 г., според който заповорът е наложен върху вземания на длъжника по посочените сметки, но върху вземанията на длъжника има и други претенции, а именно:

Договор за особен залог, вписан в Централен регистър на особените залози на 06.11.2020 г. под №2021011800894 върху вземания на длъжника по сметки, както и по всички бъдещи такива, открити в Банка ДСК ЕАД.

Договор за особен залог, вписан в ЦРОЗ на 01.10.2021 г. под №2021100800620.

Обезпечителен заповор, наложен от частен съдебен изпълнител Г. С. Д. на 12.11.2021 г. по изпълнително дело с №20217810401001.

На 22.06.2022 г. в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ е получен отговор с изх. №1114-34103/16.06.22 г. на заповорното съобщение от Ю. България АД, според който заповорът е наложен върху вземания на длъжника по посочените сметки, но по тях липсва авоар.

Изпратено е заповорно съобщение с изх. №С220022-120-0002612/14.06.2022 г. до Централен депозитар /ЦД/ за налагане на заповор върху безналични ценни книги. На 14.06.2022 г. е получен отговор от него, че лицето не притежава безналични ценни

книжа, поради което запорът не може да бъде наложен.

Постановлението е мотивирано с наличието на установени данни в хода на ревизионното производство за приспаднал данъчен кредит по реда на ЗДДС, без да има извършени доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 на същия закон. Посочено е, че във връзка със започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №22221522000399-020-001/27.01.2022 г. ревизионно производство, чиито предмет следва да определи задълженията на ревизираното лице за корпоративен данък за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. и за данък върху добавената стойност за периодите 01.12.2016 г. - 30.06.2021 г. и 01.11.2021 г. 31.12.2021 г. очакваният размер на подлежащите на установяване задължения е 386 154.82 лв. В хода на ревизията, ревизиращият екип е установил, че от И. БГ ЕООД е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от ИТАЛ СЕРВИЗ Г. ЕООД, ГАПЛАСТ БЪЛГАРИЯ ЕООД, БИ К. БЪЛГАРИЯ ЕООД и Н. У. РИСАЙКЛИНГ ЕООД, като в хода на проверките не са представени доказателства за реалността на фактурираните доставки към И. ЕООД от изброените доставчици.

Издадено е постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С220022-023-0001691/14.06.2022 г., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с което са наложени: обезпечителна мярка възбрана върху недвижим имот с К.: 35239.6109.2356, с трайно преназначение за складов обект, находящ се в квартал №3 в [населено място], район П., собственост на И. БГ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с данъчната оценка на поземления имот е 28 244.60 лв. към 12.06.2022 г.; обезпечителната мярка запор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на И. БГ ЕООД, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в търговски банки в ТБ Ю. България АД, ТБ Банка ДСК и У. Б. АД; обезпечителна мярка запор върху притежаваните от лицето ценни книги.

Дружеството е оспорило ПНПОМ по административен ред с жалба вх. № 53-06-1315 /21.06.2022 г. Жалбата е разгледана в производство по чл. 197, ал. 1, изр. 1 вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК и е оставена без уважение като неоснователна с решение № ПО-64 /28.06.2022 г. Изложени са мотиви, че в съответствие с чл. 121, ал. 2 ДОПК предварителните обезпечителни мерки по ПНПОМ изх. №С220022-023-0001691/14.06.2022 г. са наложени от публичен изпълнител на основание чл. 195 ДОПК с постановление, съдържащо всички реквизити по чл. 196, ал. 1 ДОПК. Отбелязано е, че предварителното обезпечение е наложено в рамките на законосъобразно образувано и неприключило ревизионно производство. Установени са предпоставките за налагането на предварителни обезпечителни мерки, съобразно чл. 121, ал. 1 ДОПК - мотивирано искане на ревизиращия орган по приходите до публичния изпълнител, въз основа на заключение, че ако не бъдат наложени ще се затрудни или ще направи невъзможно събирането на предполагаемите задължения. С тези съображения решаващият орган е приел подадената до него жалба за неоснователна и я е оставил без уважение.

Решение № ПО-64 /28.06.2022 г. на директора на ТД на НАП-С. е връчено на дружеството-жалбоподател по електронен път на 29.06.2022 г. Жалбата срещу решение № ПО-64/28.06.2022 г. на директора на ТД на НАП-С. е депозирана на 06.07.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима . Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна .

Оспореното решение № ПО-64/28.06.2022 г. на териториалния директор на ТД на НАП - С., е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 197, ал.2 от ДОПК. Спазена е изискуемата писмена форма. Същото е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

Съгласно нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: Длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа;

Не съществува изпълнително основание или

Не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото, от И. БГ ЕООД са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложената съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ изх. №С220022-023-0001691/14.06.2022 г. обезпечителна мярка.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1-8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа на влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК не може да се приложи, тъй като предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

С Решение с №ПО-102/18.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С., представено и прието в съдебно заседание на 30.11.2022 г., е отменено обжалваното постановление в частта, в която е наложена възбрана на недвижим имот, находящ в квартал №3 в [населено място], район П.. В решението директорът на ТД на НАП С. е констатирал, че И. БГ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е продало имота си на трето лице, преди налагането на процесното обезпечение от НАП, но след връчването на Заповед за възлагане на ревизия № Р- 22221522000399-020-001/27.01.2022 г., връчена на лицето на 07.02.2022 г. Следователно, недвижимият имот е извън патримониума на И. БГ ЕООД и не може

да послужи за обезпечаване на публични задължения на дружеството. Предвид последното, в настоящото производство съдът следва да извърши преценка относно законосъобразността на ПНПОМ, в частта на наложените обезпечителни мерки: запор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на И. БГ ЕООД, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в търговски банки в ТБ Ю. България АД, ТБ Банка ДСК и У. Б. АД и запор върху притежаваните от лицето ценни книги.

Ревизионното производство срещу И. БГ ЕООД е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №22221522000399-020-001/27.01.2022 г., връчена на 07.02.2022 г. изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22221522000399-020-002/04.05.2022 г. и изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22221522000399-020-003/15.06.2022 г.

Следователно, по аргумент от нормата на чл. 112, ал. 1 ДОПК, ревизията е започнала на 27.01.2022 г. и от този момент е в ход ревизионно производство по смисъла на чл. 121, ал. 1 ДОПК. Този извод не се опровергава от нормата на чл. 114, ал. 1 ДОПК, уреждаща началото на срока за извършване на ревизия, който срок е поставен в зависимост от връчване на ЗВР. Връчването на ЗВР обаче не е въздигнато от правната норма като юридически факт, обуславящ наличие на висящо ревизионно производство.

Предварителните обезпечителни мерки, независимо от вида им, съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК се налагат с постановление от публичен изпълнител по реда на чл. 195, ал. 3 ДОПК. Влизането в сила на постановлението не е поставено като условие за ефективно налагане на обезпечителните мерки, тъй като съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 197, ал. 6 ДОПК изпълнението не може да бъде спряно поради обжалването му. Не са представени доказателства, а и не се твърди, че ревизионно производство е било прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, не се представят доказателства и, че ревизионното производство е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК. Следователно ревизионното производство е висящо, от което следва и допустимостта на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл. 121, ал. 1-3 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това с ПНПОМ изх. №С220022-023-0001691/14.06.2022 г. е подписано от Г. Ш., старши публичен изпълнител при ТД на НАП- С.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1-9 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК вр. чл. 195, ал. 7 ДОПК предварителното обезпечение трябва да съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини. В случая не се представят данни за наличие на непропорционалност.

С постановлението е наложена обезпечителната мярка запор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на И. БГ ЕООД, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в търговски банки в ТБ Ю. България АД, ТБ Банка ДСК и У. Б. АД. Наложена е запор за сума в размер на предполагаемите вземания от 357 910.22 лв. Запорните съобщения са връчени на банковите институции

на 14.06.2022 г.

Съгласно получен отговор от У. Б. АД с техен изх. №0890-49-[ЕИК]/ЗАПОРИ/Т./ЙСМ669074/14.06.2022 г. сметките на длъжника са запорирани до размер на сумата, посочена в запорното съобщение.

На 21.06.2022 г. в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ е получен отговор на запорното съобщение от Банка ДСК ЕАД с техен изх. №17-10-083463/16.06.2022 г., според който запорът е наложен върху вземания на длъжника по посочените сметки, но върху вземанията на длъжника има и други претенции, а именно:

Договор за особен залог, вписан в Централен регистър на особените залози на 06.11.2020 г. под №2021011800894 върху вземания на длъжника по сметки, както и по всички бъдещи такива, открити в Банка ДСК ЕАД.

Договор за особен залог, вписан в ЦРОЗ на 01.10.2021 г. под №2021100800620.

Обезпечителен запор, наложен от частен съдебен изпълнител Г. С. Д. на 12.11.2021 г. по изпълнително дело с №20217810401001.

На 22.06.2022 г. в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ е получен отговор с изх. №1114-34103/16.06.22 г. на запорното съобщение от Ю. България АД, според който запорът е наложен върху вземания на длъжника по посочените сметки, но по тях липсва авоар.

Изпратено е запорно съобщение с изх. №С220022-120-0002612/14.06.2022 г. до Централен депозитар /ЦД/ за налагане на запор върху безналични ценни книги. На 14.06.2022 г. е получен отговор от него, че лицето не притежава безналични ценни книжа, поради което запорът не може да бъде наложен.

Следователно, ефективно е наложен запор само върху банковата сметка на И. БГ ЕООД, находяща се в У. Б. АД. Наложеният запор върху банковата сметка на дружеството е до размера на предполагаемото публично вземане.

Съгласно чл. 121, ал. 3, изр. 1 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на ревизираното лице. Ако това не е възможно съгласно чл. 123, ал. 3, изр. 2 ДОПК, наложените предварителни обезпечителни мерки не следва да спират извършваната от ревизираното лице дейност. Тези изисквания са спазени.

Липсата на средства по декларираните банкови сметки, както и наличието на запори върху наличните средства по банковата сметка на дружеството обосновават извод, че удовлетворяването на бъдещото публично задължение може да бъде затруднено. Като допълнително основание за наличието на такава предполагаема възможност съдът приема и обстоятелството, че лицето е извършило разпоредителна сделка с недвижимо имущество след възлагането на ревизионно производство. Обстоятелството, че в представения ГФО е отразено наличие на активи представлява доказателство, че с налагането на обезпечителната мярка не се затруднява дейността на И. БГ ЕООД. Предвид последното, в конкретния случай не е нарушено изискването на чл. 121, ал.3 от ДОПК.

С оглед изложеното, решение № ПО-64/28.06.2022 г. на директора на ТД на НАП-С., ведно с потвърденото с него ПНПОМ изх. №С220022-023-0001691/14.06.2022 г., като законосъобразно издадени, без основания за отмяна по чл. 121, ал. 2 вр. чл. 197, ал. 3 ДОПК, следва да се оставят в сила. Жалбата е неоснователна и съгласно чл. 160, ал. 1, пр. 4 вр.

чл. 144, ал. 1 ДОПК следва да се отхвърли.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161 ал. 1 изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200,00 лева, определен по реда на чл. 10, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от изложеното, Административен съд София-град, Трето отделение, 16-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. БГ, ЕИК[ЕИК], срещу решение № ПО-64/28.06.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК изх.№ С220022-023-0001691/14.06.2022 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА И. БГ, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], кв. М. № 1, [жилищен адрес] офис № 6, представлявано от И. Д. С. да заплати на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С. сумата от 200,00 (двеста) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия: